

РЕШЕНИЕ

№ 8220

гр. София, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3887** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 13430 от 05.04.2023 г. и вх. № 15825 от 24.04.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от А. Ж. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Л. К. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3 срещу Заповед № 23-0304-000053 от 05.03. 2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДВП, издадена от полицейски инспектор към Областна дирекция на вътрешните работи (ОДМВР) – Б., Районно управление (РУ) Н., с която спрямо жалбоподателя е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 6 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, поради допуснати съществени процесуални нарушения в производството по издаването ѝ, неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушения на правата на адресата на акта. Оспорва се установената от ответника фактическа обстановка и се посочва, че оспорваният не е управлявал автомобила си въпросна вечер. На следващо място посочва, че мястото, на което е станало ПТП - то не отговаря на истината, защото алеята, която е индивидуализирана, не е част от пътната мрежа. Тя се намирала в комплекс Е. – 1, който е в [населено място], а комплекс И. парк е разположен в близост до к.к. Слънчев бряг. Посочва се, че двете отразени в ЗППАМ отправни точки

се намират на отстояние от около 10 км. И изобщо не са на един и същ път и не може да се установи от оспорения административен акт къде точно и при какви обстоятелства се е случило твърдяното ПТП. Инвокират се съображения, се обжалваната заповед е издадена от материално и териториално некомпетентен орган, както и че същата не е мотивирана. В заключение се посочва, че доколкото деянието, възприето от правоприлагащия орган като материалноправно основание за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, не е обосновано нито от фактическа, нито от правна страна, то оспорената заповед се явява постановена при неспазване на императивното законово изискване за посочване на фактическите основания за упражненото административно правомощие от гледна точка на обуславящото прилагането на мярката противоправно поведение. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призван, не се явява, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и да се отмени обжалваната заповед и претендира сторените по делото разности, подробно описани при сезирането на съда. Ответникът – полицейски инспектор към ОДМВР – Б., РУ - Н., редовно призван, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия АД бланков № 483189 от 05.03.2023 г., издаден от Д. К. Д., на длъжност „младши автоконтрольор“ при РУ Н., ОДМВР Б., с който е установено, че А. Ж. Т., ЕГН [ЕГН], на същата дата около 01,40 часа, в [населено място], пътна отсечка до комплекс „Е. – 1“ от комплекс „Е. П.“ управлява собствения си лек автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС] . По време на спускане не оставя достатъчно странично разстояние и удря паркиран лек автомобил „Шевролет“ с рег. [рег.номер на МПС] и причинява материални щети. По време на проверката е констатирано, че водачът е употребил алкохол, което е установено с техническо средство „Дрегер – 7510“ № 0053. Уредът е отчел 2,11‰ алкохол. Водачът е запознат с показанията на дрегера и му е връчен талон за медицинско изследване № 131995. В АУАН е записано, че А. Т. е отказал да даде кръв. Установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 25, ал. 1 и чл. 5, т. 1 от ЗДвП. С акта са иззети СУМПС, СРМПС и 2 бр. регистрационни табели.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 05.03.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. По искане на жалбоподателя са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Т. Г. Н., които съдът приема за достоверни относно описанието на самата случка и реализираното ПТП, тъй като са подкрепени от останалите писмени доказателства по делото. Съдът не дава вяра на показанията ѝ в частта, с която Н. посочва, че тя е управлявала лекия автомобил, защото ги приема за защитна и оневиняваща версия на оспорвания, тъй като двамата са в близки интимни отношения. По искане на А. Т. към доказателствата по делото са приобщени изискани от трети не участващи лица – ОДМВР – Б., РУ – Н. и кмет на [община], писмени

документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Същата е връчена на Т. Г. Н., „ приятелка на Т., с който живеем, получих настоящата заповед и се задължавам да му я предам. 28.03.2023 г.“. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

В оспорената заповед е посочено, че същата подлежи на обжалване пред Административен съд – Бургас. На основание чл. 135, ал.1 от АПК всеки съд решава сам дали заведеното пред него дело му е подсъдно. В случая производството се развива по общите правила на АПК, съгласно препращащата разпоредба на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. Местната подсъдност на административните дела по оспорване на индивидуални административни актове се разглеждат от административния съд по постоянен адрес или седалището на посочения в акта адресат, съответно адресати (чл. 133, ал.1, изр. 1 от АПК). Жалбоподателят, А. Т., е с постоянен адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] поради което делото следва да се разгледа от Административен съд – София град.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б.“а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейския инспектор. при ОДМВР – Б., РУ Н. по издаване на процесната заповед, произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 251з-1821 от 26.04.2022 г. на директора на ОДМВР - Б. и Удостоверение рег. № 251000 – 9835 от 18.05.2023 г. на началник сектор „Човешки ресурси“ при ОДМВР - Б..

При издаването на заповедта, с която на оспорвания е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2 а от ЗДвП, в приложима редакция, за срок от 6 месеца до една година се прекратява регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е

употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и на собственик, чието МПС е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление.

По делото не е спорно, че на 05.03.2023 г. с лек автомобил К. С., с рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. Ж. Т., около 01,40 часа, е реализирано ПТП с паркиран лек автомобил ШЕВРОЛЕТ с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място]. Не се спори и по обстоятелствата, че оспорващият е бил употребил алкохол, който при изследване, с Дрегер – тест, е 2,11‰; отказал е да даде кръвна проба, задържан е за срок от 24 часа в РУ Н. и административно наказателното производство е прекратено с Резолюция № 23-0304-М000028 от 09.03.2023 г., издадена от наказващ орган по ЗАНН.

Спорните моменти по делото са два: лицето, управлявало лекия автомобил К. С., собственост на жалбоподателя и точното място на ПТП-то.

Както бе посочено в обстоятелствената част на настоящето решение, съдът не кредитира свидетелските показания на Т. Н., тъй като същата е в лични отношения с жалбоподателя, а изложеното от нея се опровергава от останалите, събрани по делото доказателства – Акт за установяване на административно нарушение, Резолюция за прекратяване на административнонаказателно производство, Заповед за задържане на лице, Докладна записка и Талон за медицинско изследване и вземане на биологични проби за концентрация на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Обстоятелството, че в графа „възражения“ на АУАН жалбоподателят е записал: „не съм управлявал автомобил...(последната дума не се чете)“, не следва да се преценява в настоящето административно производство, тъй като не е компетентността на едноличен съдебен състав на административния съд. По тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че правилно оспорената заповед е адресирана към А. Ж. Т..

Неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя и по отношение на втория спорен въпрос – конкретното място, на което е станало ПТП – то. А. Т. не отрича, че произшествието е станало в комплекс „Е. -1“, [населено място], на обособена пътна алея. Видно от приетата Докладна записка местопроизшествието е определено по данни на оспорващия, поради което съдът го приема за достоверно.

Оспорената, в настоящето производство, заповед е издадена на основание чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДВП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“ Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен

анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е изпробван с техническо средство – Дрегер тест 7510. Също така не се е явил и не е дал сравнителен материал за кръвно изследване.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо, лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултат на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. В случая обстоятелството за управление се съдържа в сведенията, дадени от жалбоподателя пред служителите на МВР.

С нормата на чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на алкохол, установена с медицинско изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – административната мярка е прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, за срок от 6 месеца до една година. В случая ПАМ е наложена в минимален срок от 6 месеца.

С оглед горното съдът намира обжалвания административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ж. Т. срещу Заповед № 23-0304-000053 от 05.03. 2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към Областна дирекция на вътрешните работи – Б., Районно управление Н., с която спрямо жалбоподателя е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 6 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

